

Nr 47.

Af herr **Svensson** i Skyllberg, om ändrad lydelse af 27 § lagen för Sveriges riksbank.

Enligt 27 § af lagen för Sveriges riksbank är ordföranden i riksbanken icke i åtnjutande af högre aflöning än som motsvarar hvad enhvar af öfriga fullmäktige äger uppbära enligt aflöningsstaten.

Fullmäktige sammanträda dels för behandlingen af allmänna ärenden och dels alla söckendagar för pröfning af utlåningsärenden. Det synes ligga i sakens natur att ordföranden, såsom regeringsmaktens enda representant i riksbanksstyrelsen, i regeln bör vara närvarande vid alla dessa sammanträden. Detta bestyrkes äfven däraf, att reglementet för riksbanken föreskrifver, att den för ordföranden särskildt utsedda suppleanten skall inkallas, när förfall för ordföranden anmälts, oberoende däraf om sådant inkallande är nödvändigt för att fullmäktige må blifva till antalet beslutsmässiga. Ordföranden bör således i regeln vara upptagen af sammanträde i banken hvarje söckendag. För de af Riksdagen valde fullmäktige, med undantag af deputeraderna, förutsättes däremot icke någon lika trägen tjänstgöring. Indirekt bestyrkes detta däraf, att reglementet föreskrifver inkallande af suppleant för sådan fullmäktig endast om styrelsen ej är så fulltalig, som för besluts fattande erfordras.

Den mera omfattande tjänstgöring, som således åligger ordföranden, synes rättvisligen böra hafva till följd ett högre arfode för honom än för de andra fullmäktige, och detta desto hellre som ordföranden enligt lag är hindrad att utöfva annan befattning inom riksbankens styrelse. Om än det för närvarande lyckats att för platsen finna lämplig person för det nuvarande arfvodet, är det dock

sannolikt att vid ett eventuellt ombyte af person den otillräckliga aflöningen kan medföra svårighet med afseende å platsens återbesättande. För riksbanken måste det vara af synnerlig vikt att ordförandeplatsen beklädes af sakkunnig person, som kan ägna bankens angelägenheter erforderlig tid och uppmärksamhet, och det synes därför önskvärdt att arfvodet för ordföranden höjes till ett belopp, som kan anses utgöra skäligen ersättning för det med uppdraget för- enade arbetet och ansvaret.

Tillfället att nu ordna saken torde vara så mycket lämpligare, som det för närvarande icke förestår någon personalförändring. Att åter upptaga denna fråga i samband med ett eventuellt ombyte af ordförande skulle säkert ytterligare försvåra platsens lämpliga besättande, enär det kan förutsättas, att ingen ville göra ett antagande af uppdraget beroende af ett samtidigt höjande af arfvodet.

På grund häraf och då i en fråga af den natur som förevarande Riksdagen synes böra taga initiativet till en lagändring, får jag vörd- samt hemställa,

att Riksdagen må för sin del antaga följande ändrade lydelse af § 27 banklagen:

§ 27.

Riksbanken förvaltas — — — — —
— — — sju fullmäktige.

Ordföranden, som ej må utöfva annan befattning inom riksbankens styrelse, åtnjuter af riksbankens medel årligt arfvode till belopp motsvarande hvad enhvar af de öfriga fullmäktige i denna sin egen- skap äger uppbära enligt aflöningsstat, fastställd af Riksdagen, samt därutöfver fyratusen kronor för år räknadt.

Stockholm den 25 januari 1911.

Ivan Svensson.